

РЕШЕНИЕ

№ 3665

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **1913** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:
Образувано е по жалба на К. Д. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Е. Б.-Б. срещу Заповед за налагане на ПАМ № 188/24.01.2020 г., издадена от младши автоконтрольор – Н. С. в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по чл. 171, т.1 , б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ - временно отнемане на СУМПС, но за не повече от 18 месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, в противоречие с материалния закон, издадена в нарушение на административнопроизводствените правила и не съответства с целта на закона. На следващо място е посочено, че липсват фактически основания за налагането на ПАМ и не е посочено противоправно поведение на жалбоподателя. Иска се от съда отмяна на заповедта. В съдебно заседание, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Н. С. – полицейски служител в отдел „Пътна полиция“ при 02 РУ-СДВР, се явява лично и оспорва жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

С оспорената заповед № 188 от 24.01.2020 г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.„б“ от ЗДвП, издадена от младши автоконтрольор– Н. С. в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, е наложено на К. Д. Д. временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до

решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане. Санкцията е наложена за това, че на 24.01.2020 г. около 00:05 в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към [улица], жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. [рег.номер на МПС], и до бл. 111 бил спрял, като при направена проверка за употреба за концентрация на алкохол в кръвта с техническо средство Алкотест Дрегер 7410+ № 0299, проба № 459 е отчетен положителен резултат от 2,27 промила, за което му е съставен АУАН № 633067. Издаден е талон за медицинско изследване № 0063253.

Като доказателства по делото са представени: Справка картон на водача К. Д. Д. /лист 18/; Заповед № 513з-1618/ 26.02.2018 г. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП; Заповед № 8121з-1524/ 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи за определяне служби за контрол по ЗДвП; Заповед № 8121з-1496/ 06.12.2016 г. за възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР; Талон за изследване № 0063253, Протокол за химическо изследване, Протокол за медицинско изследване.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Обжалваната заповед за прилагане на ПАМ е издадена от компетентен административен орган – мл.автоконтрольор при СДВР – ОПП. Следва да се има предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, за който се установи, че управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, се прилага принудителна административна мярка "временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство" до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца. При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, какъвто е конкретния случай.

В случая мярката е приложена по отношение на жалбоподателя за това, че на 24.01.2020 г. е управлявал моторно превозно средство при употреба на алкохол, установена с техническо средство, което попада в хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. Тълкуването на текста на разпоредбата сочи, че в тази хипотеза основание за

налагане на ПАМ е всеки случай на употреба на алкохол или на наркотични вещества или техни аналози при управление на МПС.

Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. Следва да се отбележи, че ПАМ не е санкция и затова законодателят е предвидил, че тя се прилага под прекратително условие – “до решаване на въпроса за отговорността” на водача на МПС, но за не повече от 18 месеца.

В случая административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. Поради изложеното съдът намира, че оспорваната ЗППАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби и с целта на закона, визирана в чл. 22 от ЗАНН, връзка с чл. 171, ал. 1 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се попречи на извършването от водача на други нарушения на ЗДвП.

Предвид липсата на каквито и да било данни по делото, които да опровергават фактическите констатации в АУАН, настоящият съдебен състав следва да кредитира изцяло последния като годно доказателство относно осъществяването на релевантния факт – а именно, че жалбоподателят в качеството на водач е управлявал МПС под въздействието на алкохол.

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на К. Д. Д., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Е. Б.-Б. срещу Заповед за налагане на ПАМ № 188/24.01.2020 г., издадена от младши автоконтрольор – Н. С. в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, по чл. 171, т.1 , б. „б“ от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: